

Ajuntament d'Alpicat
Regidoria de Cultura

 BIBLIOTECA | ALPICAT
SANT BARTOMEU

Plaça Països Catalans, 1
25110 Alpicat
Tel. 973 737728

Whatsapp 606 127 833

A/e:
biblioteca@alpicat.cat

Web:
<http://www.alpicat.cat/biblioteca>

Catàleg Col·lectiu:
<http://argus.biblioteques.gencat.cat>

HORARI

De dilluns a divendres de 8:30 a 20:30
Bústia exterior de retorn de préstec

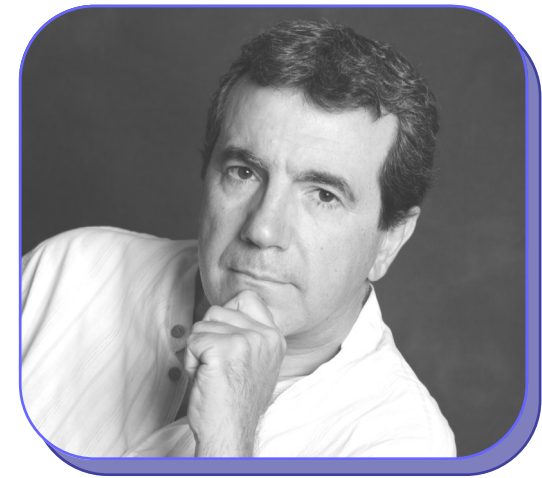
El proper dia que ens trobarem serà:
22/02/2018

Recordeu:

Ens reunim tots els darrers dijous de mes
Lloc: Biblioteca - Hora: 21:15 - Coordinador: Andreu Loncà

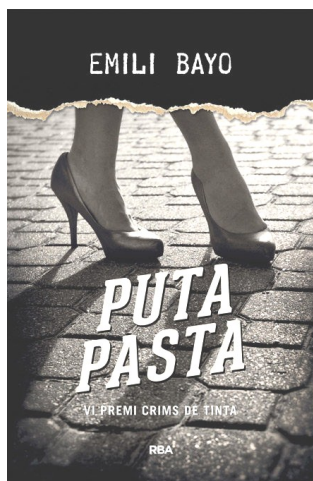
EMILI BAYO

PUTA PASTA

Emili Bayo Juan va néixer el mes de desembre de 1961 en un barri dels afores de Lleida. És el més petit de cinc germans. Després de passar per les aules d'un col·legi de jesuïtes, va acabar el batxillerat a l'Institut "Màrius Torres" de Lleida, on va tenir com a professor de literatura el poeta Jordi Pàmias. Va cursar estudis de filologia en companyia d'una colla d'amics temptats per aficions literàries (Pere Pena, Xavier Macià, Juanjo Manau...) i amb el mestre amic del poeta Pere Rovira. Durant els anys de carrera va col·laborar en la formació de grups literaris i la confecció de revistes. Va treballar de cambrer a Londres, d'ajudant a la biblioteca de l'Estudi General de Lleida, de locutor radiofònic i d'operari de decoració, entre moltes altres ocupacions. Després de viure un any a Barcelona complint amb les obligacions militars i redactant una tesi de llicenciatura, va fruit d'una beca d'investigació en l'aleshores recent fundada UdL i es va doctorar l'any 1990 amb una tesi sobre la poesia espanyola durant el període franquista. Des de llavors ha treballat a l'ensenyament secundari a diferents poblacions de Catalunya. També va codirigir durant dos anys les pàgines d'informació literària del diari Segre i ha publicat una gran quantitat d'articles d'opinió, crítica literària i comentari esportiu en diaris i revistes. Escriu novel·les i contes.

Club de Lectura - Biblioteca Sant Bartomeu

La novel·la *Put a Pasta*, de l'autor lleidatà Emili Bayo, s'erigí enguany amb el VI Premi Crims de tinta de novel·la negra en català, lliurat en el marc dels actes de la BCNe-gra 2015.

Des del primer moment, l'obra em va generar molt bones vibracions i ganes de llegir-la. I ara puc dir que el meu olfacte no em va enganyar gens.

Put a Pasta, de títol prou explícit i amb esperit provocador, és una novel·la de tall clàssic, efectiva, engrescadora i amb un ritme àgil i proper. Es nodreix versemblantment de les convencions del gènere per fer bona la dita aquella, tan coneguda: “segueixi els diners”. Tots els personatges, d'una manera o d'una altra, “segueixen els diners”. La pasta. La puta pasta. I tots, com que són una colla d'antiherois i perdedors en el més pur sentit de la paraula, acaben “pringant”. Com tots els “mindundis” del món, val a dir.

Put a Pasta és una novel·la barcelonina i coral. Construïda a partir de les peripècies de diversos protagonistes -un filòleg en hores baixes, un solitari i obcecat inspector d'hisenda, un policia caigut en desgràcia i fins i tot un periodista arraconat-, la trama té estructura de trencaclosques. Sense complicacions espectaculars ni embolics superflus, la ficció resulta prou imaginativa. Les peces del puzzle van encaixant successivament i, entremig, assistim al desplegament de les pulsions internes d'una galeria de personatges molt ben aconseguits.

Emili Bayo mesura molt bé el factor sorpresa i la necessitat de versemblança. Amb un cert caràcter metaficcional, les referències cinematogràfiques i literàries de la novel·la afegixen un punt d'interès al seu desenvolupament.

I la presència d'alguns dels màxims exponents dels estereotips del gènere: el sicari, la secretària fidel, l'amic traïdor i, sobretot, la femme fatale (amb tots els ets i uts) es converteixen en un homenatge encantador.

Put a Pasta surt reeixida del conjunt d'exigències que podem fer al gènere. D'una banda, és un text entretingut i distret, amb un punt d'ironia i d'humor àcid, i aconsegueix a la perfecció la funció de fer-nos passar una bona estona. D'una altra, descriu sense embuts el rerefons fal·laç i brut de la nostra societat. Els polítics i banquers corruptes, la manca d'escrúpols, el joc d'aparences (és més important semblar que ser), els enganys i les mentides (institucionals i personals), l'interès desmesurat. Que “no hi ha un pam de net”, ja ho sabíem tots. Però *Put a Pasta* ho reflecteix molt bé.

No puc acabar la ressenya sense dir que l'estol de perdedors que Bayo ha creat m'ha generat una enorme tendresa. Sempre m'hi identifico, ja ho sabeu. I tampoc no puc obviar que l'aparició novament d'un filòleg en un paper important dins del gènere (ja teníem en Miquel Camiller, de Pau Vidal, i la Beatriz Noguer de Rosa Ribas) m'ha fet feliç. A veure si aconseguim revestir de glamour una professió injustament desprestigiada.

En fi, ja ho veieu. Heu de llegir la novel·la, negrots. Sens dubte, un títol important en l'evolució cap a la normalitat del gènere en català.

<http://alombradelcrim.blogspot.com>

Enllaços d'interès
<https://emilibayo.com>